

Nieuwsbrief 112

Yoga kere

Soroti, Maart 2012

Alweer maart en terwijl bij jullie de eerste tekenen van de lente te zien zijn, wachten wij in Soroti smachtend op regen! De regen is in aantocht, op veel plaatsen in Oeganda heeft het al flink geregend, maar bij ons nog niet.

Er is veel gebeurd, de afgelopen drie maanden. Ik wil eigenlijk beginnen met ons 10 jarig jubileum. Het was een heel drukke tijd, het was goed dat ik het van te voren niet geweten heb, want dan zou ik het nooit zo gedaan hebben. Maar het was een geweldige dag! De speeltuin was bijna klaar gekomen, dat was jammer, maar in de week erna is het helemaal af gemaakt en het is een mooie speeltuin geworden waar de kinderen van Soroti erg blij mee zijn. Wij hadden zo'n 40 kinderen uit de dorpjes uitgenodigd om het feest mee te vieren, dat waren allemaal kinderen die in Amecet hebben gewoond in die 10 jaar. Ze kwamen op vrijdag en bleven allemaal 2 nachten slapen, op zondag zijn ze weer naar huis gebracht. Het was een hele organisatie, de

meesten van deze kinderen zijn HIV+ en hadden hun medicijnen bij zich, dat moest allemaal goed geregeld worden. We vertrokken met onze bus naar het centrum van Soroti en daar stond een muziek korps op ons te wachten en achter de muziek liepen we een rondje door Soroti. Voor mij was dit een hoogtepunt. Ik stond te kijken en zag al die prachtige kinderen in hun rode T-shirts, het over grote deel zou niet meer in leven geweest zijn, zonder Amecet. Ik ben God zo dankbaar dat we dit werk mogen doen! Daarna ging de hele stoet naar de

speeltuin waar we een programma hadden. Met speeches natuurlijk, daar kun je niet omheen. Onze kinderen hebben ook nog gezongen en we hadden een maaltijd voor 300 mensen in onze tuin van Amecet. Het was een geslaagde dag en de volgende dag hebben we met de kinderen een dankdienst gehouden in onze tuin, om God te danken voor alles wat er door Amecet heen is gebeurd en in kleine groepjes hebben we voor elkaar gebeden, daarna zijn ze naar huis gebracht. We zijn bemoedigd om zoveel kinderen te zien die

zo ziek waren toen ze in Amecet kwamen. En we hebben nu het plan om elk jaar een soort kamp te houden met deze kinderen. Om hen te bemoedigen, te bevestigen en te helpen om met hun HIV+ status toch positief in het leven te staan en te weten dat ze speciaal zijn. We hebben ook afscheid genomen van een aantal kinderen die in Amun woonden. Twee van hen zijn inmiddels al begonnen in het voortgezet onderwijs en gaan nu naar een kost school. Twee anderen hadden in overleg aangegeven dat ze terug naar huis wilden en we helpen hen nu vanuit die thuis situatie en een vijfde is ook terug gebracht naar haar familie. De laatste 4 kinderen wonen nu in Amecet en het huis is (tijdelijk) gesloten. Ton en Arja zijn terug in Nederland. Het is de bedoeling dat we de koers van Amun wat gaan wijzigen. Er gaat meer nadruk gelegd worden op persoonlijke begeleiding van de kinderen en meer training in omgaan met hun HIV+ status. Maar hoe en wat is nog niet helemaal duidelijk. We vragen hier jullie gebed voor.

Tijdens alle drukte ging het gewone werk gewoon door. En we hebben een aantal heel kleine baby's gehad. De couveuse is druk bezet geweest! Een baby van 1,1 kg en een baby van 1,4 kg en nog een klein jongentje van 1,3 kg. En ze hebben het allemaal gered!!! Veel sonde voeding gegeven, want die kindertjes waren gewoon te zwak om aan een flesje te zuigen. Het is zo geweldig om zo'n kindje te zien opknappen, daar word ik gewoon

helemaal blij van en dan vergeet je al de zorgen die je om het kindje hebt gehad! We hebben ook twee meisjes opgenomen die alle twee heel erg ondervoed waren en nu helemaal opbloeien. Hiernaast zie je twee foto's van Catherine 2, er zitten twee weken tussen de foto's, dat is toch geweldig als je zo'n meisje, dat al heel veel heeft meegemaakt, tot bloei ziet komen en ziet lachen! Er zijn helaas niet enkel succes verhalen, twee weken geleden overleed er een drie weken oude baby in Amecet. Ik had het niet verwacht, hij werd ziek en het ging heel snel, we hebben nog van alles geprobeerd, maar het mocht niet baten.

Met mijn eigen familie gaat het ook goed, in mijn vorige nieuwsbrief heb ik over Catherine verteld en dat ze nu deel is van ons gezinnetje. Tijdens de vakantie heeft Mary ook twee maanden bij ons gewoond, het ging heel goed, al is het huisje dan wel een beetje krap. Helen is in de eerste klas van de lagere school begonnen en heeft het erg naar haar zin. Ze heeft de laatste tijd veel malaria, maar is er gelukkig niet heel ziek van. Met Sarah is het ook redelijk, ze moet nog steeds oppassen ivm haar hart. En wanneer zij malaria krijgt of erg hoest, ben ik heel alert. Ze is een echte tiener, soms heeeeel onredelijk en dan weer zo lief en zorgzaam. Ik geniet van haar. En Catherine is ons zonnetje in huis, ze maakt ons allemaal aan het lachen, ze probeert nu te praten, maar we weten echt niet wat ze bedoeld, het is een schatje! Met haar gezondheid gaat het redelijk, haar HIV status is onder controle, maar ze heeft een scheef voetje en moet geopereerd worden wanneer ze 3 jaar is, ze heeft ook een oog probleem en ik ben verwezen naar het oog ziekenhuis in Tororo (3 uur rijden van Soroti). Ik ben benieuwd wat er uit gaat komen. Dan nog het grote nieuws: de bouw van ons eigen huis gaat beginnen!!! Ik vind het heel spannend, het is op een stuk grond, net buiten Soroti (naast Simon&Josephine). De tekening is nu bijna aangepast en dan gaan ze beginnen. Het wordt best een groot huis met voldoende ruimte voor ons allemaal en ook voor Mary, gasten kamers en dat gaat dan ons Thuis worden.

De brief is al weer vol en ik heb niet eens iets verteld over onze nieuwe school truck of over Rafael die geadopteerd gaat worden door een Oegandese familie. Ik schrijf veel dagelijkse dingen op onze blog, ze zijn wel in het Engels, maar daar kun je meer verhalen over Amecet lezen! Ik wil jullie allemaal bedanken en ook nogmaals feliciteren met ons 10 jarig jubileum, want we zijn samen in dit werk. Zonder jullie steun en gebed hadden we de 10 jaar nooit bereikt. Ik wens jullie Zijn Ainapakin, Zijn Vrede toe!

ELS +

Adres: Els van Teylingen, PO Box 792, Soroti, Uganda
Email : info@amecet.org of els@amecet.org Blog: WWW.amecet-soroti.blogspot.com
Giften: Giro 3131137,p/a Hornikswei 69, 4464 AT Goes
Belasting aftrekbaar: via JMEO, Mussenkampseweg 32, Heerde. Rabobank 32.65.21.062,
ABN Amro Bank 45.92.09.965

met vermelding van: [Els in Soroti](#) of [YWAM Soroti Amecet](#)

Mijn nieuwsbrief wordt verstuurd door mijn gemeente, de Rafael Gemeente in Goes. **Als je de brief liever per email wilt ontvangen, mail dan even naar : nieuwsbriefels@gmail.com Ook adres wijzingen kunnen via dit email adres gaan of via: W. Alexanderlaan 1, 4461 TN**

